

Laulu Yli-Iille

Yli-Iin kunnan kotiseutulaulu

Toivo Hyyryläinen, sov. Juhani Nurila

alkusoitto D G D A⁷ D *laulu*

1. Sinä

9 D G D A⁷ D

tun-nethan ys-tä-vä Y-li-Iin, ko-ti-seudun, lap-suuden keh-don? Sinne

17 G D D A⁷ D

palaan muis-tojen mai-se-miin sydän-mail-le lem-pe-än leh-don. Siellä

25 G D G A A⁷ D

kuunte-lin kevät kiu-ru-a. Sen laulussa he-li-si Si-u-ru-a, ko-ti-kynnös

34 G D A⁷ D D

ja o-ma pe-sä. Siellä vas-ta, siel-lä on ke-sä. Sinä ke-sä.

2. Sinä tunnethan, ystävä, Yli-Iin,
kotiseudun, jokien rannat,
monet uitot siellä ne uitettiin,
siellä viljaisat kalakannat.
Vaikkei lohi Iijoessa nousta saa,
Yli-Iissä monta on voimalaa.
Vaikka kosken on kahlittu juoksu,
vielä tuntuu apilan tuoksu.

3. Sinä tunnethan ystävä, Yli-Iin,
kotiseudun marjaisat salot?
Venkaan soilla hilloja poimittiin,
erämetsissä saaliit niin jalot.
Halajärvelle hyvä on suunnistaa,
keväthangilla sauvamme sauhuaa,
ja kesällä saunojen lauteet
tarjoo leppeät lölyt ja hauteet.

4. Sinä tunnethan, ystävä, Yli-Iin,
kotiseudun ihmiset omat,
kansanihmiset Jakusta Kierikkiin,
jotka käyneet on monet sodat?
He tietävät mitä on asustaa
näitä kairoja, korpia rakastaa.
Ja kun virta vie polven menneen,
sinä vapaana vierität venneen.

5. Sinä tunnethan, ystävä, Yli-Iin,
kotiseudun, sinunkin tiesi
on johtanut isien askeliin,
täällä minunkin on kotiliesi?
Täällä kuuntelen kevätkiurua,
sen laulussa Iijoki, Siurua,
kotikylä ja kotipesä –
täällä vasta, täällä on kesä.

Toivo Hyyryläinen